

Bob Avakian'ın “İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak” Konuşmasına Bir Okur Yanıtı

10.12.2019 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı 2 Aralık 2019 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmış bir okur mektubudur. Mektup, Bob Avakian'ın en son çalışması “İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak” üzerinedir. Bu çalışmanın çevirisi web sitemizde yayınlanmıştır. **Buradan** okuyabilirsiniz. Aşağıdaki makalenin kaynağı için ayrıca bkz: <https://revcom.us/a/624/response-to-Bob-Avakian-hope-for-humanity-on-a-scientific-basis-en.html>

Bob Avakian'ın yeni çalışması “İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak” beni fazlasıyla etkiledi. Önceden bazı sorularım bulunuyordu, fakat bu çalışmayı okuduktan sonra durum kendi açımdan çok daha netleşmiş oldu.

Çalışmada beni gerçekten etkileyen bölüm “Asalaklık, Amerikan Şovenizmi ve Bireysellik” oldu. Öncelikle, bu dört sayfada çok fazla şey bulunduğunu belirtmem gerekiyor. Ve tüm bu üç şeyin bir araya gelmesi gerçekten de aklımı başımdan aldı. Bob Avakian, “statü takıntılı kültürün” ve “hey bana bakın ben bunu yapıyorum, hey bana bakın ben şunu yapıyorum” durumunun eleştirisi ile başlıyor ve bu kültürün bireyciliği nasıl beslediğini, “kendi markam” düşüncesinin temel olarak “pastadan payını alma” ve sömürüye ortak olmak şeklindeki entre-manurealizm ile nasıl el ele gittiğini eleştiriyor. Kapitalizmin altında yatan dinamikleri, ve bunların tüm dünyadaki milyonlarca kişinin nasıl tepesinde durduğunu görmüyorsunuz... ve bütün bu

insanların varlık koşullarından haberiniz dahi yok!

Bütün bunlar, son günlerde Madagaskar'daki çocukların sömürülmesi üzerine okuduğum bir yazıyla ilgili düşünmeme vesile oldu. Yazıda bu çocukların, boya olarak kullanılan ayrıca parlatici makyaj malzemesi olarak da kullanılan Mica isimli minerali çıkarabilmek için hayatları boyunca madencilik yapmak durumunda kaldıkları anlatıyordu. Makale, çocukların içinde yaşadıkları korkunç koşulları anlatıyordu, 6 yaşında bir çocukla röportaj yapmışlardı; çocuk, yaşadığından daha farklı bir hayatı hayal edemediğini, okula gitmeyi dahi hayal edemediğini söylüyordu. Mesela bunun tam tersi bir şekilde bir Amerikalıyı düşünün... hepsinin ışıltılı makyajlara bakarak "ay, ne kadar da tatlı!" dediğini ve hiçbir şey bilmeden bunu yaptıklarını veya bütün bunların nereden geldiğini, altta nelerin yattığını bilmediklerini bir düşünün. Bu çalışmada, BA bunların hepsini Amerikan şovenizmine bağlıyor. İnsanların, kişisel çıkarlarını, beklentilerini ve statülerini ABD emperyalist-kapitalizminin egemen konumu üzerinden, dünyanın ve insanlığın yağmalanması üzerinden tanımladıklarına dikkat çekiyor. Bunun en grotesk ifade biçimlerinden biri de ABD'nin bizlerin adına dünya halklarına karşı işlediği suçlara ve kitlesel kıyımlara dair bir feryadın olmamasıdır.

BA, "Daha iyisi için, gerçek ve kalıcı bir değişim için olması gereken 3 Şey var." şeklinde belirtiyor. Bunlar şu şekilde; 1) *İnsanlar bu ülkenin gerçek tarihi ve dünyada şu ana kadar oynadığı rolü ve bunun felaket sonuçları ile tam olarak yüzleşmeliler.* 2) *İnsanlar bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin gerçekten nasıl işlediğini ciddi ve bilimsel şekilde incelemeliler.* 3) *İnsanlar bütün bunlara çözüm olacak şeye derin bir şekilde bakmalılar.*

Bütün bunlar, bu pislikle başka bir düzeyde yüzleşmemi sağladı: Amerikalılar, bu sistemin dünya halkları üzerinde yarattığı gerçek dehşet sayesinde (onu basitleştirmek için söylemiyorum) çok güzel makyajlar yapıyor! Bu çocuklar Mica madeni çıkarabilmek için zar zor nefes aldıkları bu delikler içinde tüm yaşamlarını geçirirken ve sayısız çocuk henüz dünyaya dahi gelmeden yaşamlarını sefalet ve vahşet içinde geçirmek durumunda kalırken bütün bunlar oluyor! Diğer yanda ise milyonlarca insan bu bireyciliğe, asalaklığa ve Amerikan Şovenizmine saplanıp kalmış durumda. Önceden dünyanın diğer yerlerindeki insanların yaşamları bana soyut bir şey olarak geliyordu, ben de bu şekilde bakan insanlardan biriydim ve şu an insanların

yaşamlarını nasıl sürdürdüğü gerçeği ile yüzleşmek durumunda kaldım! Bu durum şu ana dek kendi açımdan yüzeysel bir şekilde “evet, dünyadaki halkların sömürüldüğünün farkındayım” gibi bir şeydi, ancak bu çalışmayı okuduktan sonra kendimi devamlı olarak bu meseleleri ve etrafta olan bitenleri düşünürken buluyorum. Sanırım bu meseleyle tamamen farklı bir düzeyde yüzleşmek durumunda kaldım.

Tek düşündüğüm şey dünyanın dört bir yanındaki insanlar, Amerikalıların yaşadığı hayatı hayal dahi edemeyecek insanlar ve bizler tüm bu insanlara dayanarak bu şekilde yaşayabiliyoruz. Aynı bölümde BA, Amerikan Şovenizminin zehirli görüşüne karşı mücadele edilmesi gereken oryantasyonu açıklıyor: **“Amerikalıların Hayatı Diğer İnsanların Hayatından Daha Değerli Değildir”** ve **“Enternasyonalizm - Önce Tüm Dünya Gelir”**. Bu da beni tamamen başka bir anlama götürüyor, bu ifadeleri tamamen başka bir seviyede benimsediğimi düşünüyorum: bir kere bunlar soyut şeyler değiller! Bizlere aslanan şeyin kendi hayatlarımız olduğu öğretili, Amerikalıların niçin bu konforlu hayat tarzını yaşayabildiklerini ve dünyanın diğer bölgelerindeki insanların gerçek koşullarını görmezden geldiğimizi sorgulamamaya koşullandırılmış bulunuyoruz. Gerçek şu ki, Madagaskar’da veya başka ülkelerde bütün yaşamlarını korkunç koşullar altında yaşayan bu insanların çıkarları, burada Amerika’daki bizlerin çıkarıyla aynı çıkarlardır. Burada bu yoğun bireysellik ve Amerikan şovenizmine yapışıp kalmış bu durumu göremeyen pek çok kişi, dünyadaki diğer halklarla çıkarlarımızın aynı olduğunu ve daha farklı ve iyi bir dünya için mücadele edilmesi gerektiğini görerek bu pislikten kurtulabilirler.

Amerikalıların Hayatı Diğer
İnsanların Hayatından Daha
Değerli Değildir.

Bob Avakian

Devrimci Komünist Parti ABD Başkanı

BAasics 5:7

Enternasyonalizm —
Önce Tüm Dünya Gelir.

Bob Avakian

Devrimci Komünist Parti ABD Başkanı

BAasics 5:8